

**Иск, предявен на 18 юли 2012 г. — Европейска комисия/
Италианска република**

(Дело C-344/12)

(2012/C 287/49)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Grespan и G. Conte)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е предприела в предвидените срокове всички необходими мерки за изпълнение на Решение C(2009) [8112] от 19 ноември 2009 година относно държавна помощ C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) и държавна помощ C 36/B/2006 (ex NN 38/2006), приведена в действие от Италия в полза на Alcoa Trasformazioni, Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 2, 3 и 4 от посоченото Решение и по член 288 ДФЕС,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Искът на Комисията има за предмет неизпълнението от страна на Италианската република на Решението на Комисията относно незаконната държавна помощ в полза на дружеството Alcoa.

От една страна, съгласно член 4 от разглежданото решение Италия е трябвало да уведоми Комисията за общия размер на подлежащата на възстановяване помощ, предприетите и предвидени мерки за спазване на решението и документите, удостоверяващи, че получателят е бил задължен да възстанови помощта, в срок до 20 януари 2010 г. От друга страна, по силата на член 2 във връзка с член 3 от същото Решение, Италия е трябвало да извърши възстановяването на помощта от получателя в срок до 20 март 2010 г.

Към датата на подаване на настоящия иск ответникът все още не е предприел всички необходими мерки за изпълнение на тези задължения.

**Иск, предявен на 19 юли 2012 г. — Европейска комисия/
Италианска република**

(Дело C-345/12)

(2012/C 287/50)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: E. Montaguti и K. Herrmann)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е предвидила задължението да се предоставя сертификат за енергийни характеристики в случай на продажба или наемане на недвижим имот в съответствие с условията, предвидени в членове 7 и 10 от Директива 2002/91/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 година относно енергийните характеристики на сградите ⁽¹⁾, Италианска република не е изпълнила задълженията си по член 7, параграфи 1 и 2, и член 10 от същата директива, във връзка с член 29 от Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 година относно енергийните характеристики на сградите ⁽²⁾,

— да се установи, че като не е уведомила за всички мерки за въвеждане на член 9 във вътрешното право, Италианска република не е изпълнила задълженията си по член 15, параграф 1 от същата директива, във връзка с член 29 от Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 година относно енергийните характеристики на сградите,

— да се осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за въвеждане във вътрешното право на Директива 2002/91/ЕО е изтекъл на 4 януари 2006 г. Срокът за транспониране на членове 7—9 от тази Директива е изтекъл на 4 януари 2009 г. и според Комисията член 28 от Директива 2010/31/ЕС, който позволява да се отложи изпълнението на задължението за предоставяне на сертификати за енергийни характеристики, не обхваща вече издадените такива или сертификатите, които подлежат на издаване на основание член 7, параграф 1 от тази директива.

Към датата на предявяване на настоящия иск ответникът все още не е предприел всички необходими мерки за транспониране на директивата.

⁽¹⁾ ОВ L 65, 2003 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 153, стр. 13.

Жалба, подадена на 19 юли 2012 г. от DMK Deutsches Milchkontor GmbH (по-рано Nordmilch AG) срещу решението на Общия съд (четвърти състав), постановено на 22 май 2012 г. по дело T-546/10 — Nordmilch AG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-346/12 P)

(2012/C 287/51)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: DMK Deutsches Milchkontor GmbH (по-рано Nordmilch AG) (представител: W. Berlit, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Lactimilk, SA

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска:

- да се отменят точки 1 и 2 от диспозитива на Решение на Общия съд от 22 май 2012 г. (дело T-546/10);
- да се уважат в тяхната цялост исканията, отправени в първоинстанционното производство;
- да се разпреди Lactimilk, SA да заплати понесените от жалбоподателя разноски в хода на цялото производство.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение на Общия съд следва да бъде отменено, тъй като Общият съд е констатирал неправилно наличие на сходство между заявената от жалбоподателя марка и марката на Lactimilk SA и въз основа на заключението, че е налице вероятност от объркване е приложил неправилно член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94. Общият съд погрешно не сравнил намирашките се реално в конфликт марки по начина, по който те били заявени или регистрирани (а именно — с главни букви), а разгледал вероятността от объркване въз основа на различния им начин на изписване. По този начин Общият съд изопачил фактите. Нещо повече, Общият съд приел погрешно, че ударението в заявената марка пада на втората сричка, независимо, че заявената марка е изписана с главни букви, така че и според начина, по който тя може да се схваща на испански не стои под въпрос възможността ударението да пада само върху втората сричка.

Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg на 20 юли 2012 г. — Caisse nationale des prestations familiales/Ulrike Wiering, Markus Wiering

(Дело C-347/12)

(2012/C 287/52)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Caisse nationale des prestations familiales

Ответници: Ulrike Wiering, Markus Wiering

Преюдициален въпрос

За изчисляването от компетентния орган на държавата по месторабота на евентуално дължимата диференциална добавка съгласно член 1, буква ф), i), член 4, параграф 1, буква з) и член 76 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на

заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен (¹), и член 10, параграф 1, буква б), i) от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент № 1408/71 (²), следва ли да се вземат предвид, като семейни обезщетения от същото естество, всички обезщетения, получени от семейството на работник мигрант в държавата по местопребиваване, в случая предвидените в германското законодателство „Elterngeld“ и „Kinderdeld“?

(¹) ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26.

(²) ОВ L 74, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5 том 1, стр. 74.

Жалба, подадена на 16 юли 2012 г. от Съвет на Европейския съюз срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 25 април 2012 г. по дело T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Съвет

(Дело C-348/12 P)

(2012/C 287/53)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Съвет на европейския съюз (представители: M. Bishop и R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Други страни в производството: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Техеран, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да отмени решението, постановено от Общия съд (4^{ти} състав) на 25 април 2012 г. по дело T-509/10;
- да постанови окончателно решение по спора и да обяви за недопустима жалбата на Kala Naft срещу въпросните актове на Съвета, или, при условията на евентуалност, да отхвърли жалбата като необоснована;
- да осъди Kala Naft да заплати съдебните разноски, направени от Съвета при първоинстанционното производство и в рамките на настоящото производство по обжалване.

Правни основания и основни доводи

Съветът счита, че Решението на Общия съд по горепосоченото дело е опорочено от две грешки при прилагане на правото и че поради това посоченото решение би трябвало да бъде отменено.

На първо място, Съветът счита, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е обявил за недопустима жалбата, подадена от дружеството Kala Naft, макар според Съвета това дружество да представлява иранско правителствено образувание.